

зміст основних податків не відповідає тим, які діють у країнах з розвинутою ринковою економікою, бо вони не стали специфічною підсистемою виробничих відносин. На сьогодні податки не сприяють нарощуванню виробництва і фінансовому оздоровленню підприємництва. У чинній системі оподаткування переважають фіскальні інтереси бюджету і не працюють функції регулювання і стимулювання. Оподаткування досягло такого рівня, що робить виробництво не вигідною сферою вкладення капіталу, гальмує структурну перебудову підприємства. Діюча податкова система України не повною мірою відповідає вимогам нинішнього стану економіки та суспільних взаємовідносин і вимагає кардинальної заміни окремих елементів податкових механізмів. Для цього не обов'язково повністю замінювати чинні елементи податкової системи, оскільки це може призвести до хаосу, знищення звичних для платників податків механізмів.

ІНТЕРНЕТ РЕСУРСИ

1. <https://taxlink.ua/news/u-2018-roci-proponutsja-liberalizuvati-pk-menshe-podatviv-bilshe-pilg.htm>
2. <http://stud24.ru/taxation-law/podatкова-sistema-ukrani-problemi-stanovlennya/507872-2085905-page5.html>

Катерина Гогунська,

студентка 6 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **П.В. Захарченко**, д.е.н., професор (БДПУ)

МОДЕЛЬ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТНОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах інтеграції економіки України в міжнародний економічний простір і у зв'язку з посиленням процесів глобалізації, забезпечення конкурентоспроможності підприємства є основою ефективності його діяльності на стратегічному рівні. Недостатнє вивчення питань конкурентоспроможності підприємства може привести не тільки до її зниження, але і до виникнення конкурентних недоліків, що є загрозою подальшій діяльності підприємства.

На сьогоднішній день актуальним є питання реалізації системного підходу в процесі оцінки конкурентоспроможності підприємств, розробки економіко-математичних моделей, що дозволяють отримати узагальнений критерій конкурентоспроможності підприємств. Задачею дослідження є конструювання загальної моделі синтетичного інтегрального критерію, і визначення конкретних дій, які повинні привести до вирішення проблеми [1].

Швидкі зміни зовнішнього середовища вітчизняних підприємств стимулюють появу нових методів, систем і підходів до управління конкурентоспроможністю. Найбільш поширеними є методи оцінки можливостей конкурентів за допомогою спеціальних експертних досліджень і непрямих розрахунків на основі відомих даних. Широко

використовується на практиці для аналізу конкурентів і “метод віддзеркалення”, що полягає у виявленні інформації про фірму, що цікавить, у клієнтів або посередників даної фірми. Зручним інструментом порівняння можливостей підприємства і основних конкурентів є побудова багатокутника конкурентоспроможності, що є графічним відображенням оцінок положення підприємства і конкурентів по найбільш значущих напрямках діяльності. В якості оцінюваних напрямів діяльності підприємства і основних конкурентів може бути вибране визначене чітко обмежене число параметрів.

Угрупування параметрів спирається на аналіз широкого комплексу проблем технічного, економічного і соціального характеру, внаслідок чого виявляються змінні, що забезпечують конкурентоспроможність. Початковою точкою такого аналізу є визначення переліку технічних і економічних чинників конкурентоспроможності, які трактуються як сукупність критеріїв кількісної оцінки рівня конкурентоспроможності підприємства [2].

Внутрішні конкурентні переваги, що визначають ринкові позиції господарюючого суб'єкта, пропонується згрупувати по шести найбільш значущих аспектах:

- 1) конкурентоспроможність виробу;
- 2) фінансовий стан підприємства;
- 3) ефективність маркетингової діяльності;
- 4) рентабельність продажів;
- 5) імідж (марочний капітал) підприємства;
- 6) ефективність менеджменту.

Пропонована в роботі методика оцінки рівня фінансової конкурентоспроможності підприємства, заснована на використанні методів багатовимірної аналізу, ухвалення рішень і економетричного моделювання, це включає наступні основні етапи: формування інформаційного простору показників фінансової конкурентоспроможності підприємства; побудова локальних коефіцієнтів і формування комплексного показника фінансової конкурентоспроможності підприємства; вибір пріоритетів інноваційного фінансового розвитку на основі аналізу моделей панельних даних [3].

Вибір даного математичного інструментарію для дослідження рівня фінансової конкурентоспроможності українських підприємств обумовлений наступними характеристиками: при розгляді завдань побудови багатofакторної регресійної моделі фінансової конкурентоспроможності підприємства (з урахуванням галузевої спрямованості), що відображає значущість впливу окремих чинників, використання панельних даних дозволяє вирішити проблему розширення інформаційної бази; застосування панельних даних приводить до підвищення ефективності оцінок в порівнянні з оцінюванням на основі окремих моделей тимчасових і варіаційних рядів; перевагою моделей, отриманих на основі панельних даних, є вирішення проблеми пропущених даних в моделі. Проблема пропущених даних є особливо серйозною, якщо виключена з моделі змінна корелює з включеними в модель чинниками;

ЛІТЕРАТУРА

1. Шевченко Л.С. Конкурентна діагностика фірми: концепція, методи / Монографія: ВД «ІНЖЕК», 2008. – 240 с.
2. Тищенко А.Н. Формирование конкурентной позиции предприятия в условиях кризиса/ Иванов Ю.Б. Монографія ИД «ИНЖЕК», 2007. – 367стр.
3. Иванов Ю.Б. Теоретичні основи конкурентної стратегії підприємства: Монографія / ВД «ІНЖЕК», 2006.- 384 с.

Анастасія Дядик,

студентка 7 курсу

Гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **Костенко Г.П.**, к.е.н, доцент (БДПУ)

«СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ»

Одним з найбільш актуальних завдань сучасного розвитку економіки України є створення умов ефективного і динамічного переходу до ринкових відносин. При цьому дуже важливою є реорганізація надмірної концентрації і монополізації виробництва, удосконаленням організаційних і структурних відносин, перегляд застарілих командних економічних зв'язків і методів керування.

У цих умовах особливої гостроти набуває необхідність розвитку підприємницької активності, діяльність підприємств і організацій, спрямованих на споживача, і кінцевий результат – прибуток. Практичне розв'язання проблем, пов'язаних з необхідністю забезпечення нормальної роботи підприємства, не тільки сьогодні, але й у перспективі, залежить від ступеня освоєння методології і методів стратегічного керування.

Поняття "стратегія" в галузі управління підприємством як соціально-економічною системою має на увазі довгостроковий комплексний план дій з керівництва відповідним колективом, спрямований на досягнення місії організації. Стратегія підприємства є основою стратегічного планування, за допомогою якого на підприємстві зважується комплекс проблем, пов'язаних з цілеспрямованою переорієнтацією випуску продукції нової номенклатури й асортименту, впровадженням і використанням нових технологій, розвитку маркетингу, удосконалюванням структури керування підприємством, своєчасною і якісною підготовкою і перепідготовкою кадрів. Питанню стратегічного планування приділяється значна увага зі сторони науковців. Зокрема розробкою моделей управління на підприємстві займалися такі вчені, як А. Файоль, Ф. Тейлор, М. Вебер та ін. Разом з тим, дане питання потребує подальшого дослідження.

Метою дослідження питань, пов'язаних із сутністю стратегічного планування підприємства є встановлення певного порядку дій для підготовки ефективного функціонування конкурентоспроможного підприємства.

Завданням дослідження є ознайомлення з сутністю стратегічного планування підприємства; встановлення цілей; визначення стратегій